592/00

Den 17. april 2000 blev i sag nr. 51.314:

xxxx xx xx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xx xx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danske Forsikring, Liv
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har erhvervsudygtighedsforsikring i Danske Forsikring, Liv, klager over, at selskabet med virkning fra den 1/12 1998 har anset hans erhvervsevne for at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3 og dermed alene vil bevilge ydelser med 50%.

Det er klagerens påstand, at hans erhvervsevne til stadighed har været nedsat med mindst 2/3, og at hans tilstand ikke er blevet forbedret.

Klageren fik i foråret 1997 diagnosticeret dissemineret sklerose, og selskabet har bevilget hel udbetaling fra karenstidens udløb den 25/5 1997 til den 2/8 1998, hvor klageren som led i et revalideringsforløb påbegyndte en praktikplads. Selskabet har genoptaget udbetalingen af ydelser pr. 1/2 1998.

I sagen er fremlagt speciallægeerklæring udarbejdet af neurolog N.J.D. dateret 1/10 1997, af hvilken bl.a. fremgår: ”Den 04.08.97 via kommunens revalidering startet på F. tekniske skole på en linie (strøm-styring-proces), der fører til elektromekaniker uddannelse i løbet af 4 år. … **Aktuelle klager** Hovedklagen er almen træthed, som medfører en generel nedsat fysisk formåen og nedsat til manglende evne til at overkomme dagligdags og huslige gøremål. Ægtefællen har måttet overtage flere og flere opgaver, tidligere var det HJR [klageren] der stod for det meste af madlavningen, mens det er ægtefællen der står for både dette samt rengøring. HJR kan da stadig være behjælpelig ved ind-

køb. Det kniber også med overskud til at deltage i opgaver og aktiviteter for de hjemmeboende børn. HJR må stort set dagligt lægge sig for at hvile 1 times tid uden at han af den grund genvinder energien. Humøret kan være svingende og overvejende med tilbøjelighed til at være negativ, sur og ind imellem trist. Små bagateller kan vokse sig til store problemer og han kan opleve mange spekulationer i forbindelse med sin sygdom og hvorledes han skal klare sig i fremtiden. HJR oplever konstante smerter i venstre underben, som om der bliver flået i muskulaturen og disse smerter forværres ved gang, således at gangdistancen er ca. 100 meter før han må pausere i ca. 10 minutter før han atter kan gå en kortere distance. Der er ikke umiddelbart problemer ved trappegang, men har også kun 7 trin i hjemmet. I skolen bruger han elevator. HJR døjer med en næsten konstant hovedpine i pande og tindinger som dog afhjælpes med håndkøbs analgetika. HJR dyrker ingen fritidsaktiviteter og parrets og børnenes udfoldelsesmuligheder begrænses også på grund af besvær med at tage offentlige transportmidler, idet ægtefællens gigtramte datter også har indskrænket mobilitet. HJR kommer til og fra uddannelsesstedet ved hjælp af bybus, idet parret kun bor 75 meter fra nærmeste stoppested, og fra det sidste stoppested er der 150 meters gangdistance til teknisk skole. HJR kan netop klare dette uden anvendelse af hjælpemidler. HJR har i øvrigt ikke behov for hjælp til personlig pleje."

Klageren har endvidere gennemgået en neuropsykologisk undersøgelse den 17/2 1998, og af denne fremgår: "**Konklusion:** 39 årig finmekaniker, som i feb. 97 fik stillet diagnosen dissemineret sclerose. Den neuropsykologiske undersøgelses resultater viser en normalt begavet mand, med gode evner for problemløsning og abstrakt tænkning. Der ses en lidt træg indlæring for verbalt præsenteret materiale, men det indlærte genkaldes upåfaldende. Der ses diskret tempo forringelse ved opgavekompleksitet. Det observeres i undersøgelses situationen, at patientens præstationer forringes ved nervøsitet. Mens kvaliteten i opgave løsningen forbedres når patienten giver sig god tid til at skaffe sig overblik inden opgaveløsningen udføres. Med hensyn til den uddannelse som elektromekaniker, som patienten er påbegyndt, finder jeg det rimelig at antage at patienten kan gennemføre denne, i fald han tager hensyn til sin hurtige udtrætning, som bevirker han indlærer lidt langsommere end tidligere."

Den 25/11 1998 er der atter udarbejdet speciallægeerklæring af speciallæge i neurologi A.H., og af denne fremgår bl.a.: "**Socialt** … Som led i revalideringsforløb har klienten gået et år på teknisk skole, og har indtil for ganske nylig været i praktik i firmaet F.D. A/S, hvorfra han dog netop er blevet afskediget på grund af for mange sygedage. … **Indtryk** 39-årig mand med dissemineret sklerose. Diagnosen er sikker. Klientens subjektive hovedproblem er svær træthed, som skønnes arbejdshindrende i væsentlig grad. Træthed er et særdeles velkendt og velbeskrevet symptom ved dissemineret sklerose. Desuden har klienten lettere muskulært lokaliserede gener i venstre crus, som skyldes myoser på baggrund af let venstresidig spasticitet. … Klienten er i analgetisk behandling, og henvises d.d. til fysioterapi. Skønt klienten næppe er helt uden arbejdsevne, betyder trætheden en væsentlig indskrænkning heri. Vedrørende prognosen for klientens sygdom, er den principielt svær at forudsige. Klienten er i forebyggende Betainterferonbehandling, men forværring kan ikke udelukkes. Klientens gener fra venstre ben dog i sig selv af godartet karakter, og skyldes let spasticitet."

Til brug for R. Kommunes vurdering er der den 15/3 1999 fremlagt følgende "Lægeskøn": "Der foreligger nu supplerende speciallægeerklæring fra neurolog af 25.11.98, hvoraf fremgår, at klientens hovedproblem er svær træthed, som skønnes arbejdshindrende i væsentlig grad. Der er desuden lettere muskulær lokaliseret gener i venstre crus med venstresidig spastisitet. Prognosen angives principielt svær at forudsige. Klienten er i forebyggende Betainterferonbehandling, men forværring kan ikke udelukkes. Konklusion: I lyset af den seneste speciallægeerklæring, kan man ikke ud af funktionsbeskrivelsen se, at hans erhvervsevne skulle være nedsat til mindre end 1/3 – ej heller i henhold til hans egen supplerende beskrivelse af træthedsfunktionsindskrænkning. Han opfylder således ikke betingelserne for IY, men måske nok for almindelig forhøjet førtidspension § 14.3.1."

R. Kommune har i skrivelse af 21/4 1999 givet klageren afslag på invaliditetsydelse, og der er påbegyndt et revalideringsforløb. Ved klagens indbringelse for nævnet den 17/9 1999 var klageren således på arbejdsprøvning 3 timer om dagen.

I skrivelse af 18/8 1999 til klageren meddelte selskabet, at man bevilgede 1/2 udbetaling fra 1/12 1998 og frem.

I selskabets skrivelse af 5/10 1999 til nævnet hedder det bl.a.: ”Det er imidlertid Danske Forsikrings vurdering, at forsikrede alene er berettiget til 1/2 udbetaling, idet forsikredes erhvervsevne i øjeblikket alene er nedsat til mellem 1/2 og 1/3. Dette er begrundet i de lægelige oplysninger samt det forhold, at forsikrede er i stand til at arbejde 3 timer om dagen. Forsikredes erhvervsevne er heller ikke efter kommunens vurdering nedsat til mindst 1/3 eller mindre. Der henvises i denne forbindelse til lægeskøn af 15. marts 1999 … samt afslag på invaliditetsydelse af 21. april 1999 … Danske Forsikring må derfor fastholde, at forsikrede alene er berettiget til 1/2 udbetaling.”

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: ”**§ 4. Dækning ved tab af erhvervsevne. Stk. 1. Løbende udbetaling ved tab af erhvervsevne.** Forsikringen giver ret til udbetaling af forsikringsydelse i tilfælde af midlertidig og længerevarende tab af erhvervsevne som følge af sygdom eller ulykkestilfælde indtruffet inden det aftalte ophørstidspunkt. … Den halve forsikringsydelse udbetales, hvis forsikredes erhvervsevne midlertidigt eller længerevarende er nedsat til mellem 1/2 og 1/3 af den fulde erhvervsevne. … **Stk. 4. Anmeldelse/dokumentation.** … Danske Forsikring, Liv kan til enhver tid kræve dokumentation for, at forsikredes tab af erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3. Danske Forsikring, Liv kan forlange de oplysninger, det anser for nødvendige til bedømmelse heraf.”

Nævnet udtaler:
Efter dets gennemgang af sagen finder nævnet det på det foreliggende grundlag ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne har været nedsat til 1/3 eller mindre i perioden fra 1/12 1998. Da nævnet herefter ikke kan kritisere, at selskabet alene har ydet forsikringsdækning med halvdelen,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard